

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในช่วงสามทศวรรษที่ผ่านมา นับตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 - 6 การเจริญเติบโตของเศรษฐกิจไทยได้ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะช่วงระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 - 6 กว่าเศรษฐกิจของประเทศไทยขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 5.4 และ 10.9 ต่อปีตามลำดับ นอกจากนี้ในระยะครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 (2535 - 2537) ภาวะเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 7.9 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2537 : 2) และบังคับแนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจไทยได้ปรับตัวในลักษณะเปิดกว้าง เข้าสู่ระบบเศรษฐกิจนานาชาติมากขึ้นซึ่งส่งผลกระทบต่อการกระจายรายได้ระหว่างประเทศกับลุ่มต่างๆ มากขึ้น จากการศึกษาพบว่า ผู้มีรายได้จากการเกษตรมีสัดส่วนรายได้ลดลงจากร้อยละ 19.0 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 (2525 - 2529) เหลือร้อยละ 12.1 ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 (จิระพันธ์ กอลประวิทย์ 2537 : 4 - 5) เมื่อเปรียบเทียบความเหลื่อมล้ำทางรายได้ของภาคเศรษฐกิจ/non-farm และการเกษตร เกษตรกิจการเกษตรพบว่า ภาคเศรษฐกิจ non-farm เพิ่มสูงกว่าจาก 7.7 เท่าในปี 2524 เป็น 10.1 เท่าในปี 2533 และส่วนผู้อยู่ในวัยทำงานพบว่ามีความเหลื่อมล้ำทางรายได้เพิ่มขึ้นจาก 7.7 เท่าเป็น 9.0 เท่า ในช่วงระยะเวลาเดียวกัน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ 2537 : 10) จึงเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่ทำให้ประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงจากสภาพสังคมการเกษตรไปสู่สังคมอุตสาหกรรม นอกจากนี้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็วและเข้มต่ออันหมดทั้งโลก หรือเรียกว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่โลกวิถี ดังนั้นประเทศไทยจึงจำเป็นจะต้องปรับเปลี่ยนและเตรียมการวางแผนเพื่อรับรับสถานการณ์ต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น ซึ่งสภาพ

การเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นอยู่ในปัจจุบันทำให้เกิดผลกระทบต่อสภาพปัจจุบันต่าง ๆ มากมาย อาจจะจำแนกเป็น 3 ลักษณะใหญ่ ดังนี้

1. ผลกระทบต่อสภาพครอบครัว

จากสภาพเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน ส่งผลกระทบต่อค่าครองชีพมีแนวโน้มสูงขึ้น ทำให้สมาชิกในครอบครัวจะต้องดิ้นรนหารายได้เพื่อกลายงชีพ ทำให้เกิดการแข่งขันทางด้านธุรกิจ มีการย้ายถิ่นฐานจากชนบทสู่ตัวเมือง และมีผลกระทบต่อขนาดของครอบครัว กล่าวคือขนาดของครอบครัวมีแนวโน้มลดลง จากสถิติประมาณ 5 คนโดยเฉลี่ยต่อครอบครัวในปี 2528 เหลือ 4 คนในปี 2538 (จังหวัดพัทลุง ปี 2528 : 5) นอกจากนี้อัตราการหย่าร้างสูงขึ้น คือใน 1,000 ครัวเรือนมีการหย่าร้างเพิ่มขึ้นจาก 2.9 ในปี 2519 เป็น 3.1 ในปี 2530 จากการสำรวจพบว่า มีการหย่าร้างในปี 2530 จำนวน 31,068 ราย เพิ่มขึ้นเป็น 33,344 รายในปี 2531 และ 40,875 รายในปี 2532 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.3 และ 22.6 ตามลำดับ (คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการสังคมแห่งชาติ 2534 : 5) ซึ่งปัจจัยดังกล่าว ส่งผลกระทบต่อความอบอุ่นภายในครอบครัวทำให้เด็กและผู้สูงอายุได้รับการเอาใจใส่ลดลง เกิดความเครียด โดยเฉพาะกับเด็กวัยรุ่นซึ่งบางครั้งมีพฤติกรรมเบิกบานที่ได้รับจากสังคมสมัยใหม่ซึ่งพ่อแม่ไม่อาจจะยอมรับได้ ทำให้พ่อแม่ลูกมีความไม่เข้าใจกัน ลูกจึงหาทางออกโดยการบริบากหารือกันเพื่อนวัยรุ่นด้วยกัน ถ้าได้รับคำแนะนำที่ไม่ดี ย่อมส่งผลต่อการนำไปสู่การทดลองสารเสพติด หรือประกอบอาชญากรรมดังปรากฏอยู่เสมอในหน้านั้นสืบพิมพ์

2. ผลกระทบต่อสุขภาพ

การเปลี่ยนแปลงสภาพสังคมในปัจจุบันส่งผลกระทบต่อสุขภาพและปัญหาสุขภาพมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว มีรายละเอียดดังนี้

2.1 เด็กขาดอาหารหรือมีภาวะทุพโภชนาการพบว่าในปี 2521 มีเด็กที่ขาดอาหารเช้าไม่มีอาหารจะรับประทานตามที่นักนัก และแหล่งเสื่อมโทรมมากเนื่องเด็กวัย 0 - 4 ปีตายด้วยภาวะทุพโภชนาการถึง 76,689 คน วัย 7 - 14 ปีตาย

ไปถึง 1,677 คน นอกจานนี้ข้อมูลจากการสำรวจในปี 2523 พนว่ามีคนงานก่อสร้างกว่าแสนคนในเขตกรุงเทพมหานครมีลูกเล็ก ๆ ติดตามพ่อแม่มากอよด้วยกว่า 10,000 คน ซึ่งเด็กเหล่านี้มีสภาพความเป็นอยู่ไม่แตกต่างจากพ่อแม่มากนัก และเด็กในชุมชนกองชัยที่มีสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยกองขยะ การสำรวจในปี 2526 พนว่ามีเด็กประมาณ 1,080 คนเป็นเด็กก่อนวัยเรียนถึง 600 คน (รัชนีกร เศรษฐ์ 2532 : 89 - 94)

2.2 ประชาชนที่มีการเจ็บป่วยด้วยโรคทางจิตเวชมีแนวโน้มสูงขึ้น พนว่ามีการเจ็บป่วยด้วยโรคทางจิตเวช ต่อประชากร 1,000 คนเพิ่มจาก 3.6 ในปี 2522 เป็น 15.15 ในปี 2525 และ 21.0 ในปี 2529 นอกจานนี้ที่มีบุคลากรจำนวนมากถึงระดับการฟ้าตัวตาย ต่อประชากร 100,000 คนเพิ่มขึ้นจาก 4.7 ในปี 2519 เป็น 5.8 ในปี 2530 และนายแพทย์อุดมคิลป์ ศรีแสงนาม ได้ให้รายละเอียดเพิ่มเติมว่า (รัชนีกร เศรษฐ์ 2532 : 69 - 94) สังคมไทยในปัจจุบันมีการฟ้าตัวตาย 20 คนต่อวัน หรือ 7,200 คนต่อปี ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 15 - 30 ปี จะเป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชายถึงสองเท่า และพบในเด็กวัยรุ่นสูงกว่าผู้ใหญ่วัยทำงานเกือบครึ่งต่อวัยรุ่นอายุ 15 - 19 ปี มากถึง 11.5 คน ต่อแสนคน อายุ 20 - 25 ปี ฟ้าตัวตาย 14.8 คนต่อแสนคน ในขณะที่ผู้ใหญ่วัยทำงานอายุ 25 - 29 ปี มีการฟ้าตัวตายเพียง 8.8 คนต่อแสนคน สาเหตุสำคัญของการฟ้าตัวตายมาจากการบุคคลความอ่อนนุนในวัยเด็ก ปัญหาจากครอบครัว การสมรส และความยากลำบากทางเศรษฐกิจ ศูนย์อุทกโลกน์ที่จัดบริการทางโทรศัพท์และจดหมายให้ข้อมูลว่า ตั้งแต่เปิดดำเนินการในกลางเดือนมกราคม 2528 ถึงพฤษภาคม 2528 ได้มีผู้ใช้บริการมีอายุตั้งแต่ 12 - 46 ปี มีบุตรหนึ่งคนมากจากครอบครัวขาดความเข้าใจกันระหว่างสามีภรรยาในครอบครัว เป็นอันดับแรก รองลงมาคือบุตรสาวความรัก บุตรทางเพศ บุตรภาระงานและการเงิน (รัชนีกร เศรษฐ์ 2532 : 89 - 100)

2.3 การเสพสุราติดสารเสพติด และการแพร่ระบาดของโรคเอดส์มีแนวโน้มสูงขึ้น จากข้อมูลในปี 2519 อัตราการเสพสุราเฉลี่ยต่อคน 13.4 ลิตร เพิ่มเป็น 18.3 ลิตรในปี 2522 และ 18.8 ลิตรในปี 2530 ส่วนจำนวนผู้ติดสาร

เลขติดที่เข้ารับการบำบัดรักษา ณ สถานบำบัดรักษาของรัฐบาลเพิ่มขึ้นจาก 13,144 รายในปี 2519 เป็น 31,482 รายในปี 2525 และ 58,073 รายในปี 2530 (จำนวน เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2532 : 89 - 94) และสถิติจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2534 : 6) พบว่า จำนวนเด็กและเยาวชนติดสารเสพติดเพิ่มขึ้นจาก 11,326 คนในปี 2526 เป็น 15,037 คนในปี 2532 นอกจากนี้กระทรวงสาธารณสุขรายงานว่า (จำนวน จำนวนเด็กและเยาวชนติดสารเสพติดเพิ่มขึ้นจาก 11,326 คนในปี 2526 เป็น 15,037 คนในปี 2532 นอกจากจำนวนเด็กและเยาวชนติดสารเสพติดเพิ่มขึ้นเป็น 5,215 ราย โดยแยกเป็นชาย 4,553 ราย (ร้อยละ 87.3) เป็นหญิง 662 ราย (ร้อยละ 12.7) ซึ่งผู้ป่วยโรคเอดส์ทั้งชายและหญิงส่วนใหญ่อยู่ในวัยแรงงาน คือ ผู้ป่วยชายพบมากที่สุดในกลุ่มอายุ 25 - 29 ปี จำนวน 1,251 ราย (ร้อยละ 27.5) และผู้ป่วยหญิงพบมากที่สุดในกลุ่มอายุ 20 - 24 ปี จำนวน 146 ราย (ร้อยละ 22.1) นอกจากนี้ยังพบว่า มีจำนวนผู้ป่วยเด็กอายุ 0 - 4 ปีทั้งชายและหญิงเพิ่มขึ้นมากถึง 408 ราย ในปัจจุบันคาดว่ามีผู้ติดเชื้อโรคเอดส์แล้วทั้งชายและหญิงไม่ต่ำกว่า 5 แสนราย และอีกภายใน 10 ปีข้างหน้าจะมีผู้ติดเชื้อเอดส์ร้อยละ 10 หรือประมาณ 50,000 คนจะตายด้วยโรคเอดส์ จะเห็นว่าผู้ติดสูตราริดส์ลารา เสพติดและโรคเอดส์ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อยู่ในวัยทำงาน ดังนี้จึงจำเป็นที่จะต้องหาทางบังคับกัน หาวิธีลดจำนวนให้น้อยลง และยังมีให้พัฒนาระบบที่นักเรียนนักศึกษา อันเป็นเยาวชนที่จะเป็นกำลังของชาติในอนาคต

3. ผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจและสังคม

การเปลี่ยนแปลงสภาพสังคมในปัจจุบัน ส่งผลกระทบต่อรายได้จากการเกษตรมีค่าเฉลี่ยต่อคนน้อยกว่าค่านออกภาคเกษตร เป็นเหตุให้ความต้องการแรงงานในภาคอุตสาหกรรม และการบริการมีแนวโน้มสูงขึ้น ทำให้เกิดการย้ายถิ่นฐานจากชนบทเข้าสู่เมืองเพิ่มขึ้น ยังผลให้เด็กที่อยู่ในชนบท และเขตเมืองต้องเข้าสู่ตลาดแรงงานทั้งๆ ที่อายุ 7 - 14 ปี จากการสำรวจในปี 2526 พบว่าเด็กอายุดังกล่าวเข้าสู่ตลาดแรงงานถึงล้านคน และตัวนี้แรงงานเด็กมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 6 ต่อปี สภาพการทำงานทั่วๆ ไปพบว่าเด็กอายุ 12 - 15 ปี ที่ทำงานใน

กรุงเทพฯ ต้องทำงานมากกว่า 8 ชั่วโมงต่อวัน ได้ค่าจ้างต่ำกว่า 700 บาท ต่อเดือน สภาพสถานที่ทำงานและที่อยู่อาศัยค่อนข้างดี ขาดการดูแลเอาใจใส่จากนายจ้าง สภาพจิตถูกทำลายอย่างหนัก ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของกลุ่มพิพิธ คติการศึกษาข้อมูลจากเด็กและเยาวชน ที่มีอาชีพขายพวงมาลัย หนังสือพิมพ์ และ เรื่องกระจากรถตามท้องถนนในเขตกรุงเทพฯ ในปี 2526 พบว่าจำนวนเด็กและเยาวชนที่มีอาชีพขายแรงงานนอกโรงแรมมีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปี และพฤติกรรมของเด็กชายในกลุ่มนี้บางคนมีการกระทำผิด เช่น ลักทรัพย์ กражใช้กทรัพย์ มัวสูบใช้สารเสพติด และเล่นการพนัน ส่วนเด็กหญิงบางคนมีลักษณะส่อไปในทางด้านร้าย ภัย และภูมิหลังของเด็กกลุ่มนี้มีการศึกษาต่ำ มาจากครอบครัวที่พ่อแม่มีการศึกษาต่ำ อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด และ พ่อแม่แยกจากพ่อแม่ต่างด้วยสาเหตุเกือบทุกภาคของประเทศไทยก็เว้นภาคใต้ (วัชนีกร เศรษฐ 2532 : 89 - 94) จากสภาพบ้านพูหาทางเศรษฐกิจของครอบครัวส่งผลกระทบต่อสภาพบ้านพูหาต่างๆ ทางสังคมมีความเจริญทางวัฒนามากขึ้น ทำให้เกิดการขาดความสมดุลทางด้านจิตใจ มีการแยกแยะเชิงดีชีวเด่น เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม ขาดความชื่อสัตย์สุจริต ขาดความมีระเบียบวินัย และการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันมากขึ้น รวมทั้งมีแนวโน้มไม่สนใจการศึกษา และปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลส่วนของศวานนา (จิราพันธ์ ก้อนประวิทย์ 2538 : 5) จากความเสื่อมทางด้านศีลธรรมและคุณธรรม ยังผลให้เกิดบัญชาต่างๆ ดังปรากฏในหนังสือพิมพ์ทุกๆ วัน โดยเฉพาะข่าวที่นำเสนอโดยอย่างยิ่งในวันที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2538 (ข่าวสด ฉบับวันอังคารที่ 12 กันยายน 2538) ที่เด็กนักเรียนวัย 11 ปี ใช้ไม้หัวสามตีเด็กชายวัย 4 ขวบตาย และนำศพไปพังในบ้านเรือน ก็ ที่เกิดเหตุสาเหตุที่มานៅน่องจากต้องการจัดการรายได้ ไม่สามารถจะซื้อได้ นอกจากนี้จากการสำรวจสิ่งของเด็กเยาวชนที่เป็นบัญชาต่างๆ ซึ่งสามารถหมายความประชาธิปไตยระหว่างประเทศพบว่าประเทศไทยมีเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปีจำนวนถึง 20,000 คนเป็นໄสเกตี้ เด็กเหล่านี้ถูกล่อลงมาโดยบรรดาเอเยนต์ต่างๆ นอกจากໄสเกตี้เด็กหญิงแล้ว ยังมีเด็กชายจำนวน

ไม่น้อยที่ประกอบอาชีพเดียวกันในบาร์เกย หรือค้าประเวณีตามสถานที่สาธารณะบางแห่ง และจากรายงานของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2534 : 5) พบว่า ในปี 2533 มีโสเภณีและหญิงบริการทั่วประเทศประมาณ 5,907 คน หรือจำนวน 83,923 คน และร้อยละ 40 ของโสเภณีเป็นเด็กอายุต่ำกว่า 16 ปี นอกจากนี้เด็กวัยรุ่นปัจจุบันยังคงเป็นเหยื่อของการค้าในระบบการค้าเสรีนักธุรกิจ นายทุนได้ศึกษาความต้องการด้านความต้องการของวัยรุ่นเพื่อการผลิตสินค้าใหม่ๆ ให้แก้วัยรุ่นซึ่งสินค้าที่ทำให้วัยรุ่นตกลงเป็นเหยื่อพ่อค้า ได้แก่ เสื้อผ้า แพชั่นทันสมัยตามศูนย์การค้า เพลงจังหวะเร้าใจ หง็ดส์โก๊ะ科教 และเบรคดานซ์ ตามโรงภาพยนตร์ สถานแสดงออกเพื่อช้อปและใบศูนย์การค้าต่างๆ ซึ่งสถานที่ดังกล่าวถูกกล่าวหาว่าเป็นแหล่งที่อยู่ของเด็กที่หนีโรงเรียน สถานที่นัดพบ หรือแกลงเปลี่ยนกันทุกสายด้วยไลน์บุหรี่กัน (ราชนิยรัฐ 2532 : 89 - 94) • เมื่อไม่มีเงินที่จะซื้อสิ่งเหล่านี้ตามความต้องการ ก็อาจก่ออาชญากรรม ดังปรากฏในข่าวหนังสือพิมพ์ที่พบว่า เด็กวัยรุ่นซึ่งเรียนอยู่ในโรงเรียนมีชื่อแหน่งหนึ่งในจังหวัดหนองคาย ได้รวมกลุ่มจัดแบ่งตามบ้าน นำเงินมาแบ่งกันเพื่อไปซื้อวีดีโອุปกรณ์หรือเครื่องเล่นราคาแพงต่างๆ ถ้าเป็นเด็กผู้หญิงบางคนก็อาจยอมขายตัวเพื่อได้เงินมาเพื่อซื้อสิ่งที่ต้องการ ซึ่งพบว่ามีแนวโน้มของผู้ต้องชิงสูงขึ้นทุกประเภททั่วราชอาณาจักร 62,219 ราย ในปี 2525 จำนวน 70,551 ราย และในปี 2530 จำนวน 94,768 ราย (อุดม ลักษณวิจารณ์ 2534 : 241) จากการสำรวจเฉพาะเด็กและเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีและถูกจับโทษเป็นผู้ต้องขึ้นศาลจำนวน 9,564 คน ในปี 2525 เพิ่มเป็น 11,204 คน ในปี 2530 (คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการสมาคมแห่งชาติ 2534 : 6) นอกจากนี้จากการศึกษาข้อมูลของสถานพินิจเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา พบว่า จำนวนเด็กที่กระทำผิดมีแนวโน้มสูงขึ้นจากปี พ.ศ. 2535 จำนวน 547 คน พ.ศ. 2536 จำนวน 510 คน พ.ศ. 2537 จำนวน 635 คน พ.ศ. 2538 จำนวน 975 คน และพ.ศ. 2539 จำนวน 922 คน (การเก็บรวบรวมในปี 2539 เนื่องจากเด็กและเยาวชนที่เข้ามากระทำการเดือนกรกฎาคม - เดือนกันยายน 2539) และคิดต่อเด็กและเยาวชนกระทำผิดมากที่สุดคือลักษณะพิเศษ รองลงมาคือยาเสพติดและส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 29.39

และ 12.80 ตามล้ำดับ (เฉพาะสถิติในปี พ.ศ. 2539) นอกจากนี้การตรวจสอบพฤติกรรมของนักเรียนและนักศึกษาของศูนย์พัฒนาความประพฤตินักเรียนนักศึกษาของจังหวัดสิงห์ลาดตากซิ่งแต่ปีงบประมาณ 2536 ถึง 2539 พนวบี 2536 มีนักเรียน นักศึกษามีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับวัยจำนวน 582 คน และพฤติกรรมไม่เหมาะสมที่มีจำนวนมากที่สุดคือดื่มสุราและของมีนemeร้อยละ 24.05 รองลงมาคือเที่ยวเตรเวร่องนอนอยู่ในที่สาธารณะร้อยละ 20.79 ปี 2537 จำนวน 261 คนและพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมส่วนใหญ่คือการเที่ยวเตรเวร้อยละ 32.18 รองลงมาคือสูบบุหรี่และดื่มสุราร้อยละ 20.31 ปี 2538 จำนวน 182 คนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมส่วนใหญ่คือเที่ยวเตรเวร่องตามสถานที่ต่าง ๆ และมีวัสดุร้อยละ 51.10 รองลงมาคือสูบบุหรี่หรือดื่มสุราร้อยละ 13.74 ปี 2539 จำนวน 132 คนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมส่วนใหญ่คือสูบบุหรี่หรือดื่มสุราร้อยละ 90.15 จากสถิติที่ศูนย์พัฒนาความประพฤตินักเรียนนักศึกษาตรวจสอบพบว่ามีจำนวนลดลง ไม่ได้หมายความว่าสถิติเด็กนักเรียนและนักศึกษามีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับวัยมีจำนวนลดลงหากแต่ว่าปริมาณจำนวนครั้งในการตรวจสอบลดลงจริง ไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้ แต่สิ่งที่พบคือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับวัยของนักเรียนและนักศึกษายังคงมีลักษณะเหมือนเดิม คือส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับวัยด้านการสูบบุหรี่ ดื่มสุรา และเที่ยวเตรเวรตามสถานที่ต่าง ๆ

จากสภาพสังคมปัจจุบัน ชีวิตความเจริญทางเศรษฐกิจและการพัฒนาข้อมูลช่าวสารให้มีการแพร่กระจายอย่างรวดเร็ว ทำให้เด็กวัยรุ่นได้รับรู้และเลียนแบบวัฒนธรรมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบการแต่งกาย หรือความสัมพันธ์ทางเพศในหมู่วัยรุ่นและคนหนุ่มสาว ในบางครั้งไม่ได้บังเกิดขึ้นตัวเองอาจเกิดลูกนอกสมรส หรือมีการท้าแท่งเกิดขึ้น นอกจากนี้ วิทยากร เชียงกฎ (2533 : 47) ได้กล่าวถึงผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และสังคม ในทศวรรษที่ 80 ที่พัฒนาทางเศรษฐกิจกับผลกระทบในด้านลบต่อเด็ก และเยาวชนไทยว่า "ในปี 2531 เด็กและเยาวชนอายุ 7 - 18 ปีที่ความพิเศษหมายทั้งสิ้น 2,054 คน ส่วนใหญ่เป็นเด็กที่ไม่เรียนหนังสือและไม่ได้ทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับคำบรรยายของรองเลขาธิการคณะกรรมการการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ได้บรรยายในงานสัมมนา

"ไอที : ก้าวสู่วิสัยทัศน์ของชาติ" ณ ห้องนการนดับเบลลูม โรงแรมอิมพิเรียลคิวินสบาร์ค (ธรรมรักษ์ การศึกษา 2538 : 2 - 5) ที่ว่า "การพัฒนาประเทศที่ผ่านมาได้มุ่งเน้นการเร่งรัดการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ซึ่งนับว่าประสบความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายด้านการขยายตัวทางเศรษฐกิจเป็นอย่างดียิ่ง ตลอดทั้งฐานะทางเศรษฐกิจ การเงินของประเทศไทยในเกณฑ์ตัวมีเสถียรภาพ ช่วยบรรเทาความยากจน ลดอัตรา失业率 ทั้งนี้กระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนขึ้นมาได้ถึงระดับหนึ่ง ถึงแม้ว่าจะประสบความสำเร็จในการขยายตัวทางเศรษฐกิจเป็นอย่างดี แต่ก็ยังไม่สามารถสร้างความสมดุลของการพัฒนาระหว่างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ กับการพัฒนาสังคม การกระจายรายได้ ทัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นที่มาของปัญหาที่จะต้องแก้ไข อาทิ เช่น ปัญหาของชาวชนบทระหว่าง คนรวยกับคนจน และระหว่างเมืองกับชนบท ปัญหาครอบครัวแตกแยก ปัญหาวัยรุ่น ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรม ตลอดจนปัญหาน้ำท่วมต่าง ๆ ที่เพิ่มมากขึ้นอีก และเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว ให้ลดน้อยลงด้วยแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 จึงมุ่งที่คนในสังคมที่เป็นคนเพื่อเศรษฐกิจ คนเพื่อสังคม โดยคนจะเป็นศูนย์กลางในการพัฒนามุ่งเสริมสร้างให้คนไทยเป็นคนที่มีคุณภาพ มีสติปัญญา มีจริยธรรม คิดเป็นท้าเป็นสามารถแก้ปัญหาด้วยตัวเอง ปรับตัวได้และมีการรักษาสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลให้สังคมไทยมีความสงบสุข ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนมีความเข้มแข็ง มีการพัฒนาที่สมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และธรรมชาติ" นายจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวความคิดของพินิจ รัตนกุล (2522 : 115) ที่ว่า "สภาพสังคมไทยที่กำลังพัฒนาอยู่อาจก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมาย เช่น ปัญหาเศรษฐกิจซึ่งถือว่า เป็นปัญหาสำคัญที่สุด แต่มีความสัมพันธ์กับปัญหาสังคมหลายปัญหา แต่ไม่ได้เป็นข้อ เกิดของปัญหาสังคมทุกปัญหา ซึ่งที่รัฐบาลยังไม่ได้ดำเนินการอย่างจริงจังควบคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจ คือ ภารกิจที่ต้องการให้ความสำคัญขึ้นเรื่อย ๆ และมีความสัมพันธ์กับปัญหาความยากจนของประเทศไทยและบ้านเรือน ฯ ในสังคม" สอดคล้องกับความคิดเห็นของวิทย์ วิศวกรไทย (2522 : 113) ที่ว่า "สังคมไทยปัจจุบันกำลังมุ่งพัฒนาทางเศรษฐกิจเพื่อเน้นการ

แก้ปัญหาความยากจนของประเทศไทย แต่ถึงที่รัฐบาลไม่ได้ดำเนินการอย่างแท้จริง คือ การแก้ปัญหาดุลภาพของประชากรในด้านจิตวิญญาณ ปัญหาจิตวิญญาณในสังคมไทยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับความขัดแย้งระหว่างค่านิยมทางศาสนา กับค่านิยมของโลก และในระหว่างค่านิยมทางโลกตัวเอง รวมทั้งปัญหาด้านพฤติกรรมของคนไทยที่ขาดจิตวิญญาณ เพราะใช้ลักษณะสำคัญของธรรมชาติคือความรักตัวเอง ในรูปของความเห็นแก่ตัวและวัตถุนิยม เป็นพื้นฐานก้าหานดคุณค่าของภารกิจท้า การแก้ปัญหาจิตวิญญาณอาจกระทำได้ โดยให้ประชาชนยึดถือค่านิยมที่ถูกต้อง และสร้างกลไกของสังคมบังคับให้ปฏิบัติตาม" ความคิดเห็นนี้สอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้า เอกสารงานวิจัยและการประชุมสัมนาของบุคคล และองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาสังคมไทยของชาติ พันธุ์มรรตัน (2527 : 1 - 2) ที่พบร่วมกับปัญหาเด็กและเยาวชนร่วมอยู่ด้วยเสมอ เด็กและเยาวชนที่ประเทศไทยมีประมาณ 25 ล้านคนเป็นเด็กที่มีปัญหาทางสังคม เช่น เด็กกำพร้า อนดาภัยยากจน ขาดแคลน เกเร เรื่อ่อนไร้ที่พึ่ง ดูดหอดหึ้ง ติดสาราสพติด พิการทางร่างกายและจิตใจ บิความขาดไม่อุปกรณ์ที่จะเลี้ยงดูได้ มีประมาณร้อยละ 5 ของเด็กและเยาวชนทั้งหมดหรือประมาณ 1.2 ล้านคน นอกจากนี้ยังศึกษาและสรุปค่านิยมที่ผิด ๆ ของวัยรุ่นในปัจจุบัน มี 6 ประการ คือ

1. วัตถุนิยม เน้นว่าชีวิตของแพ้ดีกว่าชีวิตของดูด ของแพลงก์นราย เป็นสัญลักษณ์ของความมีหน้าตา ความโก้เก๋
2. ค่านิยมทางสังคม พบร่วมเด็กวัยรุ่นนิยมเดินเล่นตามสูนย์การค้า ซึ่งกว่าครึ่งหนึ่งของผู้ที่เดินช้อปตามศูนย์การค้าเป็นเด็กวัยรุ่น โดยใช้ศูนย์การค้าเป็นสถานที่หรือแหล่งนัดพบ
3. ค่านิยมทางศาสนา สสถาบันทางศาสนา วัดก路上 เป็นมหรสพทางโลก เช่น มีการแสดงตนตรี ฉายภาพยันตร์
4. ค่านิยมทางสุนทรียะ เป็นค่านิยมซึ่งสอนต่อสั่งส่ายงาม ความบันเทิง เริงรมย์
5. ค่านิยมทางศีลธรรม โภหากเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ โดยไม่สนใจต่อ

ก ฎ กา ท า ท า ง ศ ล า ร ร น

๖. ค า น ิ ย น ท า ง ส จ จ ะ ถ ือ ว า ค า ส ต ู ห า ท ี ให ้ ไว ้ บ ี น ส ิ ง ໄ ร ี ສ า ว ะ

จากการสังเคราะห์งานวิจัยในประเทศไทยที่เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู (สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ 2533 : 198 - 260) พบว่า พ่อแม่ที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับประถมศึกษามักใช้การอบรมเลี้ยงดูที่ปล่อยปละละเลย และแบบเข้มงวด กัดขัน ขณะที่พ่อแม่ที่มีการศึกษาตั้งแต่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพขึ้นไป จะใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลและมีลักษณะเป็นประชาธิปไตย พ่อแม่ที่อบรมเลี้ยงดูลูกแบบใช้เหตุผลให้ความรักสนับสนุนมาก จะทำให้เด็กในบุคลุกรองมีบุคลากรที่สูด และพบว่า พ่อแม่ที่มีการอบรมเลี้ยงดูลูกด้วยความรักความเอ้าใจใส่และการใช้เหตุผลของครอนครัวช่วยให้เยาวชนมีจิตใจมั่นคง รู้จักยับยั้งชั่งใจในการกระทำ มีกำลังใจ เชื่อมั่นสามารถต่อสู้ความตึงเครียดของชีวิตและไม่ตกเป็นทาสของสิ่งชั่วร้ายต่าง ๆ ได้โดยง่าย เช่น สารเสพติด นอกจากนี้การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้ความรักสนับสนุน และแบบใช้เหตุผล เป็นการอบรมที่สามารถพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีคุณธรรม และมีค่านิยมที่ดีงาม รู้จักใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงขึ้น ส่วนเด็กและเยาวชนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมมากค่อนข้างดุณ้อย และปล่อยปละละเลย จะพัฒนาค่านิยมและคุณธรรมในระดับที่ต่ำกว่า ซึ่งสอดคล้องกับชื่อ เส้นแบนของ Hoffmann (Hoffmann) ที่ว่า เด็กที่ถูกอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางกายจะมีความบกพร่องในการรับรู้พฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ของตน หรือมีบุคลิกลักษณะที่ขาดความมั่นคงทางอารมณ์ มีความเก่งกาจกว่าเด็กที่มีค่า เนื่องจากขาดความมั่นคงทางจิตใจ หรือมีลักษณะขาดความเชื่อมั่นในตนเอง หรือถูกหักโขงได้ง่าย และมักจะแสดงความก้าวหน้าไว้จากเด็กที่ถูกอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางกายจิตใจจะมีบุคลิกลักษณะที่น่าน้อยกว่า และสามารถรับรู้พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของตนได้ดีกว่า นอกจากนี้พบว่าเด็กที่อยู่กับครอบครัวที่มีพ่อแม่มอยด์ด้วยกันอย่างบกพร่อง จะมีบุคลาค้านพฤติกรรมและจิตใจน้อยกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวในสถานภาพอื่น โดยเฉพาะครอบครัวที่แตกแยก หรือพ่อแม่หย่าร้าง รวมทั้งครอบครัวที่แม่พ่อนมอยด์ด้วยกันแต่ขาดความบกรองต่อกัน เด็กที่พ่อแม่มอยด์ด้วย

กันอย่างปกติสุขจะมีความภูมิใจตนเองสูง เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรัก และใช้เหตุผลมากจะพัฒนาเป็นผู้มีวินัยในตนเองสูงกว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักน้อยและใช้เหตุผลน้อย จากรสภាពกการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสภาพเศรษฐกิจและสังคม ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนไทยอันได้แก่การอบรมเลี้ยงดู การปลูกฝังค่านิยม และคุณธรรมอันดีงามต่าง ๆ เช่น ค่านิยมความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ การบรรยายต่อตัวเอง และการเคารพผู้อ่อนล้า เป็นต้น ทั้งถ้าเด็กและเยาวชนได้รับการอบรม และปลูกฝังค่านิยมที่พึงประสงค์ต้องกล่าวเช่นกันมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เนื่องจากสามารถเข้าใจไม่กระทำการใดความผิด หรือความไม่ดี แต่ถ้าได้รับการปลูกฝังค่านิยมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น ค่านิยมวัตถุ ค่านิยมความไม่มีซื่อสัตย์ ยอมล่วง過และเยาวชนให้มีแนวโน้มที่จะกระทำการผิด หรือมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประจานาได้ง่าย ค่านิยมจะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลสมัยและสภาพแวดล้อมทางสังคม ดังที่ไซมอนด์ (Symonds อ้างใน นพรัตน์ สมประสงค์ 2520 : 15) ได้กล่าวว่าสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ค่านิยมที่บุคคลยึดถือจึงเปลี่ยนไปด้วย การเปลี่ยนแปลงของสังคม และโครงสร้างทางเศรษฐกิจทำให้ลักษณะสังคมพัฒนา และความสนใจของคนในด้านต่าง ๆ เปลี่ยนไปด้วยเช่นกัน ให้เกิดนิษฐาน ความเปลี่ยนแปลงนี้จะเป็นไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมแบบเมืองความคิดเห็นและค่านิยมของวัยรุ่นเปลี่ยนไป (ดู ฯ เห็นว่าค่านิยมเก่าที่พ่อแม่เคยรับเอาไว้ในสมัยของพ่อแม่เป็นสิ่งที่ถูกสมัย จึงทำให้เกิดความขัดแย้ง และเกิดความไม่เข้าใจระหว่างพ่อแม่กับบุตร ดังที่สถาบันพัฒนารัฐศาสตร์ ได้วิเคราะห์ลักษณะของสังคมไทยในปัจจุบันไว้ว่ามีลักษณะที่สำคัญ 6 ประการ ได้แก่ ความอยากได้ การวันนอนสอนยาก การขาดความสามัคคีป้องกันและเหลือกัน การมีบุคคลิกภาพเพื่อจัดการของบุคคล การมีความประมาทในการดำเนินชีวิตประจำวันและ การขาดความรับผิดชอบ (สมนึก แตงเจวิญ 2536 : 20) ภายใต้แผนธุรกรรมใหม่ 6 ประการย่อมก่อให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรงต่อบุคคล สังคม และประเทศ นอกจากนี้ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงต้องกล่าวแล้ว เด็กและเยาวชนยังมีการกระทำการหรือมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปในทางที่ไม่เหมาะสมกับวัยและมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ เช่น การ

สูบบุหรี่ ไปที่สาธารณะโดยเดินทางมาบ้านมีการใช้สูงมาก มีด้านพูดที่ก้าวร้าว มีการกระทำที่รุนแรง มีการใช้จ่ายฟุ่มเฟือย และมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศ

จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดชายแดนที่มีการติดต่อกับประเทศไทยและเชีย และเป็นจังหวัดหนึ่งทางตอนใต้ที่มีการพัฒนาและขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว เป็นเมืองหลักทางเศรษฐกิจของภาคใต้ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวย่อมส่งผลกระทบต่อสภาพความเป็นอยู่ แม้ว่าจะมีวิถีชีวิตของประชาชน จากความเป็นอยู่ที่เรียบง่ายไปสู่สังคมที่มีความสันติ ความมีความรับเจริญ มีการซ้ายคนฐานจากชนบทสู่เมือง นอกจากนี้ยังมีปัจจัยเดียวกับสารเเสพติด ปัญหาโซสเกตและปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวซึ่งต้นเห็นกันตั้งแต่เด็ก จึงเห็นควรที่จะศึกษาค่านิยมและพฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเด็กและเยาวชนก่อนที่จะเป็นปัญหาทางสังคมว่า มีค่านิยมที่พึงประสงค์อยู่ในระดับใด มีพฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนส่วนใหญ่คือพฤติกรรมไม่ดีและศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อค่านิยมที่พึงประสงค์ เพื่อที่จะนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการป้องกันและพัฒนาค่านิยมที่พึงประสงค์ และหาวิธีการลดพฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนให้แก่เด็กและเยาวชนอันจะนำไปสู่การลดปัญหาทางสังคม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาค่านิยม ระดับค่านิยมและพฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมในจังหวัดสงขลา
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับค่านิยม พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเดือนสิบและเดือนสิบสองเดือนก่อนลุ่ม เด็กและเยาวชน
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ ค่านิยมของเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมในจังหวัดสงขลา
4. เพื่อศึกษาปัจจัยที่จำแนกเด็กและเยาวชนก่อนลุ่มที่เป็นปัญหาทางสังคมและไม่ได้ศึกษาในสถานศึกษา เด็กและเยาวชนก่อนลุ่มที่เป็นปัญหาทางสังคมและศึกษาในสถานศึกษา และเด็กและเยาวชนบกติที่ศึกษาในสถานศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้กำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. ศึกษาเฉพาะพื้นที่ในเขตจังหวัดสงขลา
2. ศึกษาเฉพาะพฤติกรรมทางสังคมที่เปลี่ยนไป ด้านพฤติกรรมทางสังคมที่เปลี่ยนของเดือนสิงหาคม แต่พฤติกรรมทางสังคมที่เปลี่ยนจาก การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและเมืองที่เปลี่ยนแปลงของผู้เรียน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 ส่วนภาพของเด็กและเยาวชน

- อายุ
- ระดับการศึกษา

3.1.2 ส่วนภาพทางครอบครัว

- ระดับการศึกษาของบิดา มารดา
- อายุของบิดา มารดา
- รายได้ของครอบครัว
- ขนาดพื้นที่บ้าน
- ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว
- ส่วนภาพของบิดา มารดา

3.1.3 การอบรม เลี้ยงดู

- การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักสนับสนุน
- การอบรมเลี้ยงดูแบบให้เหตุผล

3.1.4 พฤติกรรมทางสังคมที่เปลี่ยนไปของเดือนสิงหาคม

- พฤติกรรมทางสังคมที่เปลี่ยนไปของเดือนสิงหาคม

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ค่านิยม และระดับค่านิยม

- ด้านความรับผิดชอบ

- ด้านความซื่อสัตย์
- ด้านการเคารพผู้อ่อนไหว
- ด้านการบรรยาย

2.2.2 ลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชน

นิยามศัพท์เฉพาะ

เด็กและเยาวชน หมายถึงบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีถึง 24 ปี

เด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม หมายถึง เด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานทางสังคม ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มที่ไม่ได้ศึกษาในสถานศึกษา โดยมีพฤติกรรมดังต่อไปนี้

1.1 ดิตสารเสพติด

1.2 ทำพิจกรรมหมาย

1.3 พฤติกรรมที่สังคมไม่พึงประสงค์ เช่น ชอบทะเลาะวิวาท แข่งรถ ก่อความวุ่นวาย (รถชีว) ประกอบอาชีพที่น่ารังเกียจ

2. กลุ่มที่ศึกษาในสถานศึกษา ได้แก่ เด็กและเยาวชนที่ศึกษาในสถานศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และมีพฤติกรรมดังต่อไปนี้

2.1 หนี้เงินเดือน

2.2 ทะเลาะวิวาททำร้ายผู้อื่น

2.3 เล่นการพนัน

2.4 พฤติกรรมทุจริต เช่น ทุจริตในการสอบ ลักขโมย

2.5 พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับสถานภาพของนักเรียน นักศึกษา

2.6 แข่งรถก่อความวุ่นวาย (รถชีว)

เด็กและเยาวชนปกติ หมายถึง เด็กและเยาวชนที่กำลังศึกษาในสถานศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย อนุปริญญาหรือเทียบเท่า และได้รับการประเมินจากอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ฝ่ายปกครองว่ามีพฤติกรรมเหมาะสมสมกับ

สภานภาพนักเรียน นักศึกษา

การอุบรมเลี้ยงดู หมายถึง วิธีการที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อลูกใน การวิจัยครรช์นศึกษา เนื้อหาการอุบรมเลี้ยงดู 2 ลักษณะ ดังนี้

1. **การอุบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักสนับสนุน หมายถึง การที่เด็กและเยาวชนรายงานว่า ได้รับการดูแลจากบิดามารดา หรือผู้ปกครองด้วยความรักอย่าง เป็นธรรม มีความใกล้ชิดสนิทสนม และมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน โดยร่วมกันทำ กิจกรรมต่าง ๆ ภายในครอบครัว โดยวัดจากการตอบค่าตอบไม่ส่วนการที่แสดง ออกถึงความสัมพันธ์เกี่ยวกับความรักระหว่างบิดามารดาหรือผู้ปกครองกับบุตร จำนวน 10 สภานการที่ บุคคลใดได้คัด胜负แสดงว่าเขาว่าได้ถูกเลี้ยงดูแบบให้ความรัก สนับสนุนมาก**

2. **การอุบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล หมายถึง การที่เด็กและเยาวชน รายงานว่า ได้รับการดูแลจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ด้วยการอธิบายชี้แจงเหตุผล ต่าง ๆ เกี่ยวกับการกระทำของบุตรไม่ว่าจะเป็นการกระทำที่ดีหรือไม่ดี และให้การ ตั้งเสริมสนับสนุน ให้ร่างวัฒนเมืองบุตรกระทำไว้ถึงที่ดี หรือเหมาะสม และจะอธิบาย ชี้แจงเหตุผลก่อนที่จะสอนให้เมืองบุตรกระทำการพิเศษ หรือไม่เหมาะสม โดยวัดจากการ ตอบค่าตอบไม่ส่วนการที่แสดงออกถึงความสัมพันธ์เกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันด้วยความ เชื่าใจด้วยเหตุผล ระหว่างบิดามารดา กับบุตรจำนวน 10 สภานการที่ บุคคลใดได้ คัด胜负จากการตอบค่าตอบไม่ส่วนการที่แสดงว่าเขาว่าได้รับรู้ว่าถูกเลี้ยงดูด้วยการใช้เหตุผลมาก**

พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบน หมายถึง พฤติกรรมที่เด็กและเยาวชน ประพฤติไม่เหมาะสมกับวัย ซึ่งวัดจากการตอบค่าตอบไม่กับพฤติกรรมทางสังคมที่ เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิท ถ้ามีเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมากแสดงว่า เด็ก และเยาวชนคนนี้เพื่อนสนิทที่มีระดับของพฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนสูงและวัดจาก การตอบค่าตอบของผู้ใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนในกลุ่มต่าง ๆ เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ ไม่เหมาะสมกับวัยของเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม

พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิท หมายถึง พฤติกรรมที่ไม่ เหมาะสมกับวัยของเพื่อนสนิท ซึ่งวัดได้จากการตอบวิบพุติกรรมต่าง ๆ ของเพื่อน

สนิท เช่น การสูบบุหรี่ และจำนวนพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางสังคมของเพื่อนสนิท ถ้าได้คะแนนรวมสูงแสดงว่า เด็กและเยาวชนเป็นบุคคลที่มีเพื่อนสนิทมีพฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนสูง

ค่านิยม หมายถึง แนวคิดหรือความเชื่อที่บุคคลเห็นดีเห็นงาม คิดถือเป็นแนวทางประพฤติปฏิบัติในการดำเนินชีวิตมีลักษณะค่อนข้างถาวร เกิดจากการอบรม เอี้ยงฉุก ภาระเรียนรู้ และสภาพแวดล้อมทางสังคม ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนด เฉพาะค่านิยมที่พึงประสงค์ 4 ค่านิยม ดังนี้

1. **ค่านิยมความรับผิดชอบ หมายถึง ความรู้สึกเชื่ออย่างผ่องใจ และแสดงออกมาเป็นความมุ่งมั่น ความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความพากเพียรจะเรียบง่ายดูสะอาดใส่เพื่อให้บรรลุผลลัพธ์ตามความมุ่งหมายและพยายามที่จะปรับปรุง การปฏิบัติในหน้าที่ให้ดีขึ้น โดยวัดจากการตอบคำถามในสถานการณ์ที่แสดงออกถึงระดับพฤติกรรมทางด้านจิตใจ จำนวน 5 สถานการณ์ บุคคลใดได้คะแนนสูงแสดงว่า มีค่านิยมด้านความรับผิดชอบสูง**

2. **ค่านิยมความซื่อสัตย์ หมายถึง ความรู้สึกเชื่ออย่างผ่องใจที่ได้รับการปลูกฝังมา และทำให้มีการแสดงออกเป็นการประพฤติปฏิบัติต่ออย่างเหมาะสมและตรงต่อความเป็นจริง คือ ประพฤติปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมาทั้งภายใน ภายนอก ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น โดยวัดจากการตอบคำถามในสถานการณ์ที่แสดงออกกับระดับพฤติกรรมทางด้านจิตใจ จำนวน 5 สถานการณ์ บุคคลใดได้คะแนนสูงแสดงว่ามีค่านิยมด้านความซื่อสัตย์สูง**

3. **ค่านิยมการเคารพผู้อ้วกวัย หมายถึง ความรู้สึกเชื่ออย่างผ่องใจ และแสดงออกมาเป็นการนับถือ ไม่ล่วงเกิน ไม่ส่อไปทางเพศ เชื่อพึ่ง พึ่งท้ออายุสูงกว่า หรือ พึ่งที่สูงกว่าในหน้าที่การงาน โดยวัดจากการตอบคำถามในสถานการณ์ ที่แสดงออกถึงระดับพฤติกรรมทางด้านจิตใจ จำนวน 5 สถานการณ์ บุคคลใดได้คะแนนสูงแสดงว่ามีค่านิยมด้านการเคารพผู้อ้วกวัยสูง**

4. **ค่านิยมการบริจาค หมายถึง ความรู้สึกเชื่ออย่างผ่องใจ ที่ได้รับการปลูกฝังมาและทำให้มีการแสดงออกในรูปพฤติกรรม การใช้สิ่งที่เหลืออยู่เหล่านะ**

พอดควรให้ได้บวก โดยขึ้นมากที่สุดรวมทั้งการรู้จักกระบวนการตัดสินใจ รู้จักขับเคลื่อนความต้องการให้อยู่ในกรอบและขอบเขตที่พอเหมาะสมพอดควร ได้ยินดูจากการตอบค้ำถามในสถานการณ์ที่แสดงออกถึงความสามารถทางด้านจิตใจจำนวน 5 สถานการณ์ บุคคลใดได้คะแนนสูงแสดงว่ามีค่านิยมการประทัยด้วยระดับสูง

ระดับค่านิยม หมายถึง ระดับที่กำหนดว่าบุคคลใดมีค่านิยมอยู่ในระดับใดโดยพิจารณาลักษณะการตอบค้ำถามของบุคคล จากระดับการที่ของค่านิยมแต่ละด้าน การกำหนดระดับค่านิยม พิจารณาจากฐานนิยมของค่าตอบ และถ้าฐานนิยมไม่ชัดเจน หรือแตกต่างกันแสดงว่าบุคคลนั้นยังไม่เกิดค่านิยมด้านนั้น

ปัจจัยทางชีวสังคม หมายถึง สถานภาพส่วนตัวของเด็กและเยาวชน ได้แก่ เพศ อายุ พฤติกรรมทางสังคมที่เป็นแบบของเพื่อนสนิทและสถานภาพของครอบครัว ได้แก่ การศึกษาของบุตรสาว อาชีพของบุตรสาว รายได้ของครอบครัว จำนวนสมาชิกในครอบครัว ความสุขภายในครอบครัว และการอบรมแล้วงดู

ปัจจัยทางจิตวิทยา หมายถึง ปัจจัยเกี่ยวกับค่านิยม ของเด็กและเยาวชน

สมมติฐานการวิจัย

1. ระดับค่านิยม พฤติกรรมทางสังคมที่เป็นแบบของเพื่อนสนิทและตัวของตัวเอง กลุ่มเด็กและเยาวชนมีความสัมพันธ์กัน

2. เด็กและเยาวชนที่เป็นบุตรทางสังคม เด็กและเยาวชนซึ่ง มีภูมิหลัง ส่วนตัว ภูมิหลังครอบครัวและการอบรมเรียนดูที่แตกต่างกันจะมีค่าเฉลี่ยของค่านิยมแตกต่างกัน

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ค่านิยมของเด็กและเยาวชนที่เป็นบุตรทางสังคมในชิงหัวลดลงคลานน่าจะได้แก่ ปัจจัยทางชีวสังคมและปัจจัยทางจิตวิทยา

4. เด็กและเยาวชนที่มีลักษณะกลุ่มแตกต่างกัน จะมีภูมิหลังส่วนตัว ภูมิหลังครอบครัว การอบรมเรียนดู และค่านิยมแตกต่างกัน

5. ปัจจัยทางชีวสังคมและปัจจัยทางจิตวิทยา สามารถจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชน (เด็กและเยาวชนกลุ่มที่เป็นบุตรทางสังคม และไม่ได้ศึกษาใน

สถานศึกษา เด็กและเยาวชนอุ่มที่ เป็นบุคลากรทางสังคมและศึกษาในสถานศึกษา และเด็กและเยาวชนปกติ)

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผู้บริหารหน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชน สามารถใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน กิจกรรม หรือความรู้เสริมให้แก่เด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญของประเทศไทย ให้มีค่านิยมและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของสังคม
2. เป็นแนวทางในการจัด หรือปรับสภาพแวดล้อมทางสังคมที่จะช่วยส่งเสริมค่านิยม บุคลพุฒิกรรมที่พึงประสงค์ให้แก่เด็กและเยาวชน เพื่อให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข
3. เป็นแนวทางสืบทรัพนิตามารดา หรือผู้ปกครอง ที่จะนำไปใช้ในการดูแลเด็กและเยาวชน ตลอดจนเป็นจัจยที่มีผลกระทบต่อการปลูกฝังค่านิยมของเด็ก และเยาวชนมาใช้เป็นแนวทางในการอยู่ร่วมกันภายใต้ครอบครัว เพื่อลดภาระความขัดแย้งอันจะก่อให้เกิดความแตกร้าวภายในครอบครัว